UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2015*

Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä ARTHUR & ASTON koskeva hakemus — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki Arthur — Tavaramerkin tosiasiallisen käytön puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta — Muoto, joka poikkeaa rekisteröidystä muodosta sellaisilta osin, että poikkeaminen vaikuttaa erottamiskykyyn

Asiassa T-83/14,

LTJ Diffusion, kotipaikka Colombes (Ranska), edustajanaan aluksi asianajaja S. Lederman, sittemmin asianajaja F. Fajgenbaum,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään V. Melgar,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Arthur et Aston SAS, kotipaikka Giberville (Ranska), edustajanaan asianajaja N. Boespflug,

jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 2.12.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 1963/2012-1), joka koskee LTJ Diffusionin ja Arthur et Aston SAS:n välistä väitemenettelyä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit I. Pelikánová ja E. Buttigieg (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4.2.2014 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.5.2014 jätetyn SMHV:n vastineen,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.5.2014 jätetyn väliintulijan vastineen,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.8.2014 jätetyn kantajan vastauskirjelmän,

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään näin ollen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja 2.5.1991 annetun unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Väliintulija Arthur et Aston SAS teki 10.11.2010 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) nojalla.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki ARTHUR & ASTON.

3 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 25, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta: ”Jalkineet; urheilujalkineet; rantajalkineet; sandaalit; saappaat; nilkkurit; puukengät (jalkineet); kaislakengät tai -jalkineet; tohvelit”.

4 Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 17.1.2011 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 10/2011.

5 Kantaja LTJ Diffusion teki 14.4.2011 asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan nojalla väitteen edellä 3 kohdassa tarkoitettuja tavaroita varten haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan.

6 Väite perustui Ranskassa aikaisemmin tavaramerkiksi nro 17731 rekisteröityyn seuraavaan kuviomerkkiin:

7 Aikaisempi tavaramerkki, johon väitteen tueksi vedottiin, oli rekisteröity Ranskassa 16.6.1983 ja uudistettu 11.4.2003 seuraavien luokkaan 25 kuuluvien tavaroiden osalta: ”Valmis- ja mittatilausvaatteet, mukaan lukien saappaat, kengät ja tohvelit.”

8 Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisiin perusteisiin.

9 Väliintulijan vaadittua, että aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä on toimitettava todisteet asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, kantaja esitti todisteet vain seuraavan merkin käytöstä:

10 Väiteosasto hylkäsi 27.8.2011 koko väitteen sillä perusteella, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen, että aikaisempaa tavaramerkkiä oli tosiasiallisesti käytetty rekisteröidyssä muodossaan (jäljempänä aikaisemman tavaramerkin rekisteröity muoto), siten kuin asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetaan.

11 Kantaja teki 23.10.2012 väiteosaston päätöksestä valituksen SMHV:lle asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan nojalla.

12 SMHV:n ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi valituksen 2.12.2013 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös). Valituslautakunta totesi väiteosaston tavoin, että edellä 9 kohdassa esitetty merkki (jäljempänä käytetty merkki) poikkesi aikaisemman tavaramerkin rekisteröidystä muodosta tavalla, joka vaikutti tavaramerkin erottamiskykyyn. Valituslautakunta katsoi näin ollen, että aikaisemman tavaramerkin, johon oli vedottu väitteen tueksi, käyttöä ei ollut näytetty toteen asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Asianosaisten vaatimukset

13 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— jos se katsoo, ettei sillä ole toimivaltaa ratkaista tätä kysymystä itse, palauttaa asian SMHV:n toimivaltaisen kokoonpanon käsiteltäväksi, jotta ratkaistaisiin, onko väite aiheellinen.

14 SMHV ja väliintulija vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

15 Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkomista. Kantaja väittää, että valituslautakunta on arvioinut tätä säännöstä väärin.

16 Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan näyttö yhteisön tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä sisältää myös näytön tavaramerkin käytöstä muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta ainoastaan sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta tavaramerkin erottamiskykyyn.

17 Vaikka tässä artiklassa viitataan yksinomaan yhteisön tavaramerkin käyttöön, sitä on sovellettava analogisesti kansallisen tavaramerkin käyttöön, koska asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tämän artiklan 2 kohtaa sovelletaan kyseisen asetuksen 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin aikaisempiin kansallisiin tavaramerkkeihin ”siten, että käyttö jäsenvaltiossa, jossa aikaisempi kansallinen tavaramerkki on suojattu, vastaa käyttöä [unionissa]” (tuomio 14.7.2014, Vila Vita Hotel und Touristik v. SMHV – Viavita (VIAVITA), T-204/12, EU:T:2014:646, 24 kohta).

18 Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan, jolla vältetään se, että tavaramerkin käytetyn muodon ja tavaramerkin rekisteröidyn muodon täytyisi olla täysin samanlaisia, tavoitteena on mahdollistaa se, että tavaramerkin haltija voi merkkiä elinkeinotoiminnassa hyödyntäessään tehdä siitä muunnelmia, joiden avulla merkkiä voidaan sen erottamiskykyä muuttamatta paremmin sopeuttaa kyseisten tuotteiden tai palvelujen markkinoinnin ja myynninedistämisen asettamiin vaatimuksiin. Tämän säännöksen aineellisen soveltamisalan on säännöksen tavoitteen mukaisesti katsottava rajoittuvan tilanteisiin, joissa merkki, jota tavaramerkin haltija konkreettisesti käyttää tavaroissa tai palveluissa, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, on siinä muodossa, jossa tätä samaa tavaramerkkiä hyödynnetään elinkeinotoiminnassa. Sellaisten samankaltaisten tilanteiden osalta, joissa elinkeinotoiminnassa käytetty merkki poikkeaa rekisteröidystä muodostaan ainoastaan merkityksettömiltä osin siten, että näitä kahta merkkiä voidaan pitää kokonaisuudessaan samanlaisina,

edellä mainitussa säännöksessä säädetään, että velvollisuus käyttää rekisteröityä tavaramerkkiä voidaan täyttää esittämällä näyttö sen merkin käytöstä, joka on elinkeinotoiminnassa käytetty tavaramerkin muoto (tuomio 10.6.2010, Atlas Transport v. SMHV – Hartmann (ATLAS TRANSPORT), T-482/08, EU:T:2010:229, 30 kohta; tuomio 21.6.2012, Fruit of the Loom v. SMHV – Blueshore Management (FRUIT), T-514/10, EU:T:2012:316, 28 kohta ja tuomio 12.3.2014, Borrajo Canelo v. SMHV – Tecnoazúcar (PALMA MULATA), T-381/12, EU:T:2014:119, 26 kohta).

19 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että 17.1.2006–16.1.2011 kestäneen merkityksellisen ajanjakson osalta SMHV:n menettelyssä on näytetty toteen ainoastaan käytetyn merkin tosiasiallinen käyttö. On siis tutkittava, onko valituslautakunta ollut oikeassa katsoessaan, että merkki erosi aikaisemman tavaramerkin rekisteröidystä muodosta siten, että nämä erot vaikuttavat aikaisemman tavaramerkin erottamiskykyyn.

20 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksessa N:o 207/2009 tarkoitettu tavaramerkin erottamiskyky merkitsee, että tavaramerkki pystyy yksilöimään rekisteröintihakemuksessa tarkoitetun tavaran tietyn yrityksen tavaraksi ja erottamaan näin tämän tavaran muiden yritysten tavaroista (ks. tuomio 18.7.2013, Specsavers International Healthcare ym., C-252/12, Kok., EU:C:2013:497, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyssä muodossa on etunimi Arthur, joka esitetään mustana allekirjoituksena valkoisella taustalla ja joka on aseteltu viistoon ja ahtaasti siten, että kirjaimet esitetään hyvin tiiviinä kirjoituksena. Tavaramerkin ensimmäistä kirjainta korostetaan siten, että se kirjoitetaan isolla kirjaimella ja sitä tuetaan asettamalla piste A-kirjaimen kahden vinoviivan väliin. Vaikka sanaosa ”arthur” on aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon hallitseva osa, tavaramerkin erottamiskyky ei perustu pelkästään tähän sanaosaan vaan myös sen graafiseen esitykseen, joka on kylläkin toisarvoinen muttei merkityksetön eikä banaali.

22 Kuten valituslautakunta perustellusti toteaa riidanalaisen päätöksen 27 kohdassa, käytetyllä merkillä on merkittäviä eroja aikaisemman tavaramerkin rekisteröityyn muotoon nähden. Vaikka käytetyssä merkissä toistetaan sanaosa ”arthur”, kirjasimet, joita on käytetty tämän sanaosan muodostavien kirjainten esittämiseen, ovat hieman tyylitellyt isot valkoiset painokirjasimet mustalla taustalla ja vaakasuoraan aseteltuina. Käytetyssä merkissä ”arthur”-sana sijoitetaan lisäksi mustaan suorakulmion muotoiseen kehykseen, jolla itsellään on ohut valkoinen kehys.

23 Sellaisen ranskalaisen keskivertokuluttajan näkökulmasta, jolle luokkaan 25 kuuluvat tavarat on suunnattu, nämä erot ovat omiaan vaikuttamaan aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyyn. Kyseisen tavaramerkin graafinen osa, joka muodostuu tyylitellystä allekirjoituksesta, nimittäin puuttuu käytetystä merkistä kokonaan, ja sen korvaa täysin erilainen graafinen osa, joka on erittäin klassinen, symmetrinen ja staattinen, kun taas – kuten SMHV perustellusti toteaa – aikaisemman tavaramerkin rekisteröity muoto kiinnittää huomiota epäsymmetrisyydellä ja dynaamisuudella, jotka ovat seurausta kirjainten liikkeestä vasemmalta oikealle. Aikaisemman tavaramerkin ja käytetyn merkin erot eivät ole merkityksettömiä, eikä tavaramerkkiä ja merkkiä voida pitää kokonaisuudessaan samanlaisina, siten kuin edellä 18 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetaan.

24 Kun otetaan huomioon, että ”arthur”-sanan erityinen graafisuus yhdessä kyseisen sanan kanssa vahvistaa aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyä ja että sitä on käytetyssä merkissä muutettu radikaalisti, on hyväksyttävä valituslautakunnan päätelmä, jonka mukaan tavaramerkin ja merkin erot ovat sellaisia, että ne vaikuttavat tavaramerkin erottamiskykyyn.

25 Kantajan väitteet ja perustelut eivät saata tätä päätelmää kyseenalaiseksi.

26 On ensinnäkin hylättävä tosiasioihin perusteettomana kantajan väite, jonka mukaan valituslautakunta ei ole lausunut aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyyn kohdistuvasta mahdollisesta vaikutuksesta eikä ole tältä osin analysoinut konkreettisesti aikaisempaa tavaramerkkiä ja käytettyä merkkiä. Jo riidanalaisen päätöksen 26–30 ja 34–36 kohdan perusteella voidaan nimittäin todeta, että valituslautakunta on analysoinut aikaisempaa tavaramerkkiä ja käytettyä merkkiä konkreettisesti ja yksityiskohtaisesti ja tämän perusteella katsonut päätöksen 40 kohdassa, että käytetty merkki poikkesi aikaisemman tavaramerkin rekisteröidystä muodosta tavalla, joka vaikutti tavaramerkin erottamiskykyyn.

27 On hylättävä myös kantajan väite, jonka mukaan valituslautakunta ei ole lausunut aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon graafisen osan omasta erottamiskyvystä eikä siitä, voiko se, että käytetään uutta kirjasinlajia, jota valituslautakunta on itse luonnehtinut ”erittäin klassiseksi”, yksinään vaikuttaa aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyyn.

28 Tässä yhteydessä on todettava, että valituslautakunta on riidanalaisen päätöksen 34 kohdassa katsonut, että aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon kuvio-osia ei voitu pitää merkityksettöminä. Valituslautakunta on riidanalaisen päätöksen 35 kohdassa edelleen täsmentänyt, ettei ”arthur”-sanaa ollut esitetty täysin tavanomaisin ja banaalein kirjaimin, ja muistuttanut, ettei aikaisempaa tavaramerkkiä, johon väite perustui, ollut rekisteröity sanamerkkinä vaan kuviomerkkinä. Valituslautakunta on riidanalaisen päätöksen 36 kohdassa vielä katsonut, että käytetyn merkin kuluttajalle antama vaikutelma oli hyvin erilainen kuin aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon tuottama vaikutelma, koska siinä ei toistettu yhtäkään viimeksi mainitun kuvio-osista ja koska se muodostui muista kuvio-osista, erityisesti painokirjaimista, joita ei ollut juurikaan tyylitelty.

29 Riidanalaisen päätöksen 34–36 kohdasta ilmenee siten, että toisin kuin kantaja väittää, valituslautakunta on tutkinut aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon kuvio-osien oman erottamiskyvyn ja katsonut, etteivät nämä osat olleet sen enempää tavanomaisia kuin banaaleja. Se on siten implisiittisesti mutta väistämättä katsonut, että nämä kuvio-osat vahvistivat aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyä. Riidanalaisen päätöksen edellä mainituista kohdista ja erityisesti 36 kohdasta ilmenee myös valituslautakunnan katsoneen, että vaikutus aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyyn johtui siitä, että edellä tarkoitetut kuvio-osat olivat hävinneet käytetystä merkistä ja ne oli korvattu toisilla, banaaleimmilla ja vähemmän tyylitellyillä osilla.

30 Kantaja on toiseksi väittänyt, että sanaosa ”arthur” oli aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon ainoa erottamiskykyinen ja hallitseva osa ja että tälle sanaosalle luonteenomainen graafisuus oli banaalia ja toisarvoista. Kantajan mukaan asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan oikean soveltamisen olisi näin ollen pitänyt johtaa siihen, että valituslautakunta katsoo, että käytetty merkki, jossa tämä erottamiskykyinen ja hallitseva sanaosa toistettiin kokonaisuudessaan lisäämättä siihen mitään muuta sanaosaa tai minkäänlaista erottamiskykyistä graafista osaa mutta erilaisella, samaten banaalilla ja toisarvoisella kirjasinlajilla, ei vaikuttanut aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyyn.

31 Tukeakseen väitteensä perustetta, jonka mukaan sanaosa ”arthur” oli aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon ainoa erottamiskykyinen ja hallitseva osa, kantaja on vedonnut siihen, että näin on katsottu useissa sekä Ranskan että unionin tuomioistuinten päätöksissä. Kantaja on vedonnut erityisesti 24.11.2005 annettuun tuomioon Sadas v. SMHV – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE) (T-346/04, Kok., EU:T:2005:420), joka koskee aikaisemman tavaramerkin rekisteröityyn muotoon perustuvaa väitettä, jolla kantaja oli vastustanut hakemusta, jossa pyydettiin sanamerkin ARTHUR ET FELICIE rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi. Kantaja on vedonnut myös tuomioon, jonka cour d’appel de Paris antoi 11.5.2005 loukkauskanteesta, jonka kantaja oli nostanut vastustaakseen sanamerkin ARTHUR ET FELICIE käyttöä.

32 Kantaja on lisäksi arvostellut valituslautakuntaa siitä, että tämän mukaan edellä 31 kohdassa mainitulla tuomiolla ARTHUR ET FELICIE (EU:T:2005:420) ja kansallisten tuomioistuinten päätöksillä, joihin kantaja oli vedonnut hallinnollisessa menettelyssä, ei ole mitään merkitystä asiassa. Riitauttaessaan valituslautakunnan käsityksen, jonka mukaan edellä mainitussa tuomiossa ja edellä mainituissa päätöksissä esitetyillä toteamuksilla ei ollut merkitystä asiassa, koska ne oli esitetty tutkittaessa sekaannusvaaraa eikä tutkittaessa aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon käytön luonnetta (riidanalaisen päätöksen 32 ja 38 kohta), kantaja väittää pääasiallisesti, että kyseisen tavaramerkin erottamiskykyä koskevan analyysin oli oltava sama sekä sekaannusvaaraa koskevan asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan yhteydessä että rekisteröidyn tavaramerkin käyttöä koskevan saman asetuksen 15 artiklan yhteydessä.

33 Vastattaessa edellä 30–32 kohdassa esitettyihin kantajan väitteisiin ja perusteluihin on ensiksi muistutettava, että kuten edellä olevasta 21 kohdasta ilmenee, sanaosa ”arthur” on aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon hallitseva osa, koska se hallitsee tavaramerkin tuottamaa kokonaisvaikutelmaa. Sanaosan graafinen esitys on kokonaisvaikutelmassa toisarvoinen mutta ei merkityksetön piirre.

34 Näin ollen on korostettava, ettei sen perusteella, että käytetyssä merkissä toistetaan aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon hallitseva osa, kuten tässä tapauksessa sanaosa ”arthur”, vielä voida katsoa, ettei merkki vaikuta aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyyn. Tutkittaessa, vaikutetaanko erottamiskykyyn, aikaisemman tavaramerkin rekisteröityä muotoa verrataan käytettyyn merkkiin sen tutkimiseksi, poikkeavatko aikaisempi tavaramerkki ja käytetty merkki toisistaan ainoastaan merkityksettömiltä osin ja voidaanko niitä pitää kokonaisuudessaan samanlaisina (edellä 18 kohdassa mainittu tuomio ATLAS TRANSPORT, EU:T:2010:229; edellä 18 kohdassa mainittu tuomio FRUIT, EU:T:2012:316 ja edellä 18 kohdassa mainittu tuomio PALMA MULATA, EU:T:2014:119). Kuten edellä on jo katsottu, valituslautakunnan tätä koskevat päätelmät eivät ole virheellisiä.

35 Kantajan väitteestä, jonka mukaan sanaosa ”arthur” on aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon ainoa erottamiskykyinen osa, on seuraavaksi todettava, että väite on edellä 21–24 kohdassa esiin tuoduista syistä virheellinen, koska aikaisemman tavaramerkin erottamiskyky ei perustu yksinomaan tähän sanaosaan vaan myös tämän osan graafiseen esitykseen, joka ei ole merkityksetön eikä banaali.

36 Myöskään edellä 31 kohdassa mainittu tuomio ARTHUR ET FELICIE (EU:T:2005:420) ei tue edellä mainittua kantajan väitettä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tässä tuomiossa mitenkään katsonut, että sanaosa ”arthur” olisi aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon ainoa erottamiskykyinen osa. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin edellä 31 kohdassa mainittuun tuomioon ARTHUR ET FELICIE (EU:T:2005:420) johtaneessa asiassa ja tarkemmin sanottuna kyseisen tuomion 46 kohdassa vertaili ristiriidassa olevia merkkejä, se ainoastaan totesi samalla tavoin kuin nyt käsiteltävässä asiassa (ks. edellä 21 kohta), että sanaosa on hallitseva ja kuvio-osat ovat toisarvoisia.

37 Siltä osin kuin kantaja on viitannut cour d’appel de Paris’n 11.5.2005 antamaan tuomioon (ks. edellä 31 kohta) sekä muihin kansallisten tuomioistuinten päätöksiin, joihin on vedottu myös SMHV:ssä, on vielä todettava, etteivät tämä tuomio ja nämä päätökset ole omiaan saattamaan kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen edellä olevassa 24 kohdassa esittämää kantaa, koska kyseisessä tuomiossa ei ole mitenkään katsottu, että aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon graafinen osa oli merkityksetön eikä vahvistanut yhdessä sanaosan ”arthur” kanssa tavaramerkin erottamiskykyä. Graafista osaa, joka oli muodoltaan allekirjoitus, oli siinä päinvastoin luonnehdittu ”erityiseksi”. Cour d’appel de Paris oli edellä mainitussa tuomiossa siten erityisesti kuvaillut aikaisemman tavaramerkin rekisteröityä muotoa siten, että kyseessä on ”allekirjoituksesta muodostuva erityinen graafisuus, joka on muodoltaan nouseva ja jossa A-kirjaimen alla on piste”. On joka tapauksessa muistutettava, että yhteisön tavaramerkkijärjestelmä on itsenäinen järjestelmä ja että valituslautakuntien päätösten

lainmukaisuutta arvioidaan yksinomaan asetuksen N:o 207/2009 perusteella, joten SMHV tai kanteen johdosta unionin yleinen tuomioistuin ei ole velvollinen päätymään samaan lopputulokseen kuin kansalliset viranomaiset tai tuomioistuimet vastaavassa tapauksessa (ks. vastaavasti tuomio 12.1.2006, Deutsche SiSi-Werke v. SMHV, C-173/04 P, Kok., EU:C:2006:20, 49 kohta ja tuomio 23.1.2014, Coppenrath-Verlag v. SMHV – Sembella (Rebella), T-551/12, EU:T:2014:30, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Kantajan argumentaation perusta, jonka mukaan sanaosa ”arthur” on aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon ainoa erottamiskykyinen ja hallitseva osa, on hylättävä edellä 33–37 kohdassa esitettyjen näkökohtien perusteella ilman, että olisi tarpeen lausua, onko se kantajan väite perusteltu, jonka mukaan tavaramerkin rekisteröidyn muodon erottamiskykyä on analysoitava samalla tavalla asetuksen N:o 207/2009 8 ja 15 artiklan yhteydessä (ks. edellä 32 kohta). Tästä seuraa, että on hylättävä kantajan argumentaation loppuosa, joka perustuu tähän virheelliseen perustaan (ks. edellä 30 kohta).

39 Kolmanneksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä hyväksytty ratkaisu on ristiriidassa SMHV:n toisen valituslautakunnan 4.10.2013 tekemässä päätöksessä (asia R 737/2013-2) hyväksytyn ratkaisun kanssa. Riittää, kun todetaan, että näiden kahden päätöksen taustalla olevat tosiseikastot eroavat toisistaan, koska aikaisemman tavaramerkin rekisteröidyn muodon ja käytetyn merkin muodon suhde, sellaisena kuin tämä määritellään riidanalaisessa päätöksessä, eroaa aikaisemman tavaramerkin muodon ja käytetyn merkin muodon välisestä suhteesta, sellaisena kuin tämä määritellään SMHV:n toisen valituslautakunnan 4.10.2013 tekemässä edellä mainitussa päätöksessä. On lisäksi muistutettava, että SMHV:n on tehtävä ratkaisunsa kunkin asian olosuhteiden perusteella ja etteivät muissa asioissa tehdyt aikaisemmat päätökset sido sitä. Valituslautakunnan päätösten lainmukaisuutta on nimittäin arvioitava yksinomaan asetuksen N:o 207/2009 perusteella eikä niitä edeltävän päätöskäytännön perusteella. SMHV:n päätöskäytäntö ei myöskään sido unionin yleistä tuomioistuinta tämän harjoittaessa laillisuusvalvontaa (ks. edellä 18 kohdassa mainittu tuomio PALMA MULATA, EU:T:2014:119, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkomiseen perustuva kumoamisperuste. Tästä seuraa, että kanne on kokonaisuudessaan hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

41 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

42 Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n ja väliintulijan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) LTJ Diffusion velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä joulukuuta 2015.

Allekirjoitukset